

[Lizzie Lichtenberg]

Jeg skal tage mig af lovforslag nr. L 168, 167, 172 og 175, og hr. Bo Kristensen vil tage sig af nr. L 165 på den konservative gruppes vegne.

Disse forslag er en videreførelse af den hidtidige økonomiske politik med sigte på at fastholde de positive resultater, som allerede er nået. Regeringen finder det nødvendigt, at der ikke sker en forøgelse af de offentlige udgifter i 1985. Lovforslagene skal således ses som et led i regeringens samlede indkomstpoltiske løsning. Den konservative folketingsgruppe kan slutte op omkring de tanker og omkring nødvendigheden af, at der ikke sker en forøgelse af de offentlige udgifter i 1985, og at man får fastholdt de positive resultater, som allerede er nået.

Vedrørende lovforslag nr. L 168 foreslår regeringen jo i overensstemmelse hermed, at den gældende reguleringsmekanisme i loven om social bistand, i loven om børnetilskud og andre familieydelse samt i lov om socialindkomst ændres til en regulering på 2 pct. om året.

Dagpengebeløbene er behandlet i L 167, hvor man lader dyrtidsreguleringen bortfalde og stadig væk bibeholder det højeste beløb, som er gældende indtil 1. april 1985, således at man har dette beløb indtil 1. april 1986. Endvidere er der forlængelse af dagpengeperioden ved barsel og adoption, som blev gennemført fuldt ud i 1985, og det vil betyde en forøgelse af de offentlige udgifter til dagpenge. Efter den gældende regel udgør det personlige bidrag til dagpengefonden 1,85 pct. årlig af det beløb, hvoraf indkomstskat til staten beregnes. Det foreslås, at det personlige bidrag til dagpengefonden forhøjes til 2 pct., således at ordningen fortsat kan hvile i sig selv.

Lovforslag nr. L 172, forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, vil betyde, at boligstøttens satser reguleres med 2 pct. pr. 1. januar 1985 og 2 pct. pr. januar 1986.

Lovforslag nr. L 175 omfatter eksisterende overenskomster og aftaler vedrørende almen lægehjælp, speciallægehjælp, tandlægehjælp, kiropraktik og fodterapi. Lovforslaget tilsigter at gennemføre en suspension af den automatiske honorarregulering på sygesikringsområdet, i det omfang dette ikke direkte eller indirekte sker ved forslag til generel lov om fortsat ændring af dyrtidsreguleringen. Det

skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af tabt dyrtidsregulering m.v.

Hensigten er at fastholde og udbygge de igangværende opsving gennem en omlægning, hvor skatter og offentlige udgifter ikke stiger. Og man skal da mærke sig, at den fortsatte dyrtidsregulering af de sociale pensioner og uddannelsesstøtten og reguleringen af børnetilskuddene fastholdes uændret.

Jeg kan på den konservative gruppes vegne tilsige en positiv og hurtig udvalgsbehandling; det er nødvendigt, hvis man vil fastholde den nødvendige politik.

Bo Kristensen (KF):

Med lovforslag nr. L 165, der drejer sig om dagpengereguleringen og bestemmelserne i øvrigt om medlemsbidrag, har regeringen fremsat forslag om, at man skal fastfryse reguleringen frem til 1986 og forøge bidraget med 335 kr. om året.

Dette lovforslag er et led i regeringens samlede genopretningspolitik, en fortsættelse af den linje, som har været fulgt, og vi i det konservative folkeparti finder det særdeles tilfredsstillende, at vi med en sådan økonomisk politik kan fortsætte den linje, hvori dette indgår, og at man her forstærker forsikringsprincippet, samtidig med at man tager hensyn til en gruppe, nemlig efterlønsmodtagerne, som fremover kun skal indbetale halvt bidrag. Det finder vi ret så vigtigt.

Jeg er noget forundret over den tidligere ordfører, hr. Svend Auken, som her fra talerstolen kunne håne indgrebet over for lægerne, som også skal fastlåses med hensyn til bidrag. Men rent faktisk er det sådan, at også tidligere socialdemokratiske regeringer gang på gang har sagt, at man har monopoltilsynet til at kigge på de avancer, der er på honorarer inden for dette område. Der er altså kontrol, bare ikke på lægernes område, og derfor er det altafgørende, at dette kommer med.

Når hr. Svend Auken har så travlt med at snakke om de mindre grupper, som bliver ramt, og fremsætter den påstand, at levestandarden i 1985 vil falde med 6 pct., er det ejendommeligt, at vi kan konstatere, at i perioden fra 1979 til 1982 faldt levestandarden med over 10 pct., og det er interessant, når vi